

ТРИБУНА МОЛОДОГО АВТОРА

Антипова Аліна Костянтинівна
курсант 2 курсу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
стратегічних розслідувань
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

Науковий керівник:

Казначєєв Д.Г., кандидат юридичних
наук, доцент кафедри тактико-
спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ

Говорячи про заходи примусу котрі застосовуються працівниками поліції під час виконання покладених на них службових обов'язків ми повинні розуміти, що найсуворішим з таких заходів є застосування вогнепальної зброї. Відтак через складну ситуацію пов'язану насамперед з нелегальним обігом вогнепальної зброї серед цивільного населення у результаті бойових дій на сході країни працівники поліції повинні більш вправно володіти табельною вогнепальною зброєю та вміти правильно її застосовувати.

Законодавство України, як загалом і більшості інших країн світу регламентує застосування вогнепальної зброї працівниками поліції. Для нашого законодавства це є стаття 46 закону України «Про Національну поліцію». У даній статті законодавець чітко визначає випадки коли та за яких умов працівники поліції можуть застосувати або ж використати вогнепальну зброю [1].

Проте ми також повинні розуміти, що не лише законодавча база впливає на даний аспект діяльності правоохоронних органів. Важливим елементом під час застосування поліцейським вогнепальної зброї є наявність практичних навичок стрільби.

На сьогодні відповідно до наказу МВС України «Про затвердження Інструкції з організації забезпечення, зберігання та експлуатації озброєння в Національній поліції України» у розпорядженні працівників поліції знаходиться така зброя як: пістолети, револьвери, пістолети-кулемети, ручні кулемети, автомати, снайперські та спортивні гвинтівки, штурмові гвинтівки, гранатомети, навчальні пістолети, автомати та кулемети [2].

Працівники поліції згідно з наказом МВС України № 70 від 01.02.2016 «Про затвердження Інструкції із заходів безпеки при поводженні зі зброєю» повинні користуватися зброєю навички поводження з якою в нього наявні [3].

Виходячи з цього для ефективного володіння вогнепальною зброєю працівники поліції повинні не лише знати теоретичну частину, а й вміти застосувати зброю, яка є на озброєні в підрозділах Національної поліції.

За світовою статистикою працівники поліції часто стикаються з загибеллю під час виконання службових обов'язків. Насамперед це пов'язано з тим, що з кожним роком кількість збройних нападів на поліцейських зростає, а з нею й смертність правоохоронців під час припинення таких нападів. Саме тому ми повинні розуміти, що вміння правильно застосувати зброю є невід'ємною частиною діяльності поліції.

Працівники поліції насамперед повинні бути психологічно підготовленими до застосування вогнепальної зброї. Відтак ми повинні наголосити, що на вправність стрільби впливає декілька ключових факторів головними з яких виступає професійна підготовка та психологічний стан працівника поліції.

Розглядаючи аспект психологічної підготовленості ми повинні розуміти, що емоції дуже сильно впливають на людину, особливо якщо мова йде про страх, шок, ступор та інші. Ці емоції можуть вплинути навіть на найпідготовленішого працівника поліції та завадити йому виконати його службові обов'язки. Яскравим прикладом даного факту можна назвати аналіз такого військового психолога, як М. М. Головін, котрий зазначив, що під час ситуацій за яких на людину діють такі емоції, навіть підготовлені люди можуть піддатися паніці та зробити помилку, наприклад зарядити зброю декілька разів або зробити інші зупинки, котрі можуть призводити до трагічних наслідків.

Саме тому ми пропонуємо курсантам, які навчаються у закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання більшу увагу приділяти не лише тактичним аспектам, але й психологічній підготовці. Відтак за умови проведення тренінгів, які покращать емоційну стабільність курсантів в майбутньому це дасть їм змогу краще реагувати у ситуаціях, пов'язаних із застосуванням вогнепальної зброї.

Працівники поліції можуть застосовувати вогнепальну зброю лише за умови дотримання норм сучасного законодавства й за неправомірне її застосування будуть нести відповідальність. Відтак ми хочемо наголосити на необхідності вивчення правової бази, адже лише за умови володіння нею у повному обсязі працівник поліції може обрати правомірний захід примусу.

Як висновок слід зазначити, що застосування вогнепальної зброї виступає важливим аспектом у професійній діяльності працівників правоохоронних органів й саме тому підготовленість до її застосування повинна бути комплексною, адже лише за цією умовою правоохоронці зможуть її застосувати.

Бібліографічні посилання:

1. Закон України: «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII, поточна редакція 31.08.2018 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19/ed20180831#Text> (дата звернення 10.04.2021)

2.Наказ МВС України: від 11.10.2018 № 828 «Про затвердження Інструкції з організації забезпечення, зберігання та експлуатації озброєння в Національній поліції України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1249-18#Text> (дата звернення 10.04.2021)

3.Наказ МВС України: від 01.02.2016 № 70 «Про затвердження Інструкції із заходів безпеки при поводженні зі зброєю». URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0250-16#Text>(дата звернення 10.04.2021)

Антропов Богдан Олегович,
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Казначєєв Д.Г., кандидат юридичних
наук, доцент кафедри тактико-
спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

На сьогодні в Україні існує одне із важливих завдань, як забезпечення безпеки і оборони держави. Безпека і оборона держави – це відповідні категорії, які своїм функціями характеризують певний рівень захисту та безпеки, які в середині країни так і зовні. Крім того, вище наведені категорії за своїми функціями, надають захист, безпеку, та оборону життєво необхідних та важливих інтересів, та захисту Конституційних прав та свобод особи, суспільства і держави. Як ми вище зазначили, небезпека може бути та виникати як від зовнішніх так і від внутрішніх загроз.

Тому, на сьогодні забезпечення безпеки та оборони є актуальним завданням для держави, адже захист, оборонна конституційного ладу країни створює відповідну безпеку для суспільства та громадян. Але, у свою чергу, під впливом багатьох негативних чинників, існує і проблематика забезпечення вище наведених категорій [1].

До негативного чинника який створює проблематику забезпечення безпеки і оборони України є злочинність. Крім того, існують різні види злочинів які можуть підривати довіру до влади, тим самим створювати підґрунтя для небезпеки суспільним відносинам. За статистичними даними Генеральної прокуратури України за 2020 рік було обліковано 18996 кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної